

376

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1967 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 28, poz. 133) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organy finansowe prezydentów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, prezydentów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty, a podzielonych na dzielnice, oraz naczelnicy gmin (miasta i gminy) są uprawnieni:

1) do odroczenia i rozkładania na raty zobowiązania pieniężnego i innych wymierzanych przez te organy należności, do których stosuje się przepisy o zobowią-

zaniach podatkowych, na okres nie dłuższy niż dwa lata, licząc od daty wydania decyzji;

2) do umarzania zobowiązania pieniężnego i innych należności określonych w pkt 1, jeżeli należności z tego tytułu w czasie podejmowania decyzji nie przewyższają kwoty 5.000 zł; kwota umorzona zobowiązanemu decyzją określonych w niniejszym paragrafie organów nie może przekraczać 5.000 zł w ciągu roku.”

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Decyzje o odroczeniu mogą być podejmowane w zasadzie tylko przed upływem terminu płatności należności podlegającej odroczeniu; po upływie tego terminu odroczenie płatności może nastąpić tylko w razie nadzwyczajnych okoliczności, jak klęska żywiołowa, śmierć w rodzinie zobowiązanego, obłożna choroba itp.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

377

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1972 r.

w sprawie przekazania orzecznictwa w zakresie przestępstw i wykroczeń skarbowych organom administracji finansowej prezydentów rad narodowych stopnia powiatowego.

Na podstawie art. 131 § 2 ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1. W sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe określone w art. 47 § 2—4, art. 48 § 3 i 4, art. 49, 50 § 2 i 3, art. 51 § 2 i 3, art. 53, 58, 59, 60 § 2 i 3 oraz w art. 61—67 ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 260) właściwymi do orzekania w pierwszej instancji są organy administracji finansowej prezydentów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 2. Finansowymi organami orzekającymi drugiej instancji w sprawach określonych w § 1 są organy administracji finansowej prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Sprawy określone w § 1, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wydano orzeczenie w pierwszej instancji, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów o właściwości rzeczowej finansowych organów orzekających.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

378

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1972 r.

w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3,

art. 18 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Osoby wykonujące działalność zarobkową w zakresie i na warunkach określonych rozporządzeniem mogą opłacać zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego.

2. W razie osiągania przez osoby określone w ust. 1 dochodów ze źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów podatnika i jego małżonka.

§ 2. 1. Podatnicy opłacający zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub ryczałtu umownego są zwolnieni w zakresie działalności objętej tymi formami opodatkowania od obowiązków przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych dotyczących prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy.

2. W stosunku do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych albo w formie innego ryczałtu niż ryczałt umowny lub karta podatkowa bądź którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 1, w okresie poprzedzającym doręczenie decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej lub ryczałtu.

Rozdział 2

Karta podatkowa.

§ 3. 1. Zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, zwane dalej „kartą podatkową”, mogą opłacać rzemieślnicy świadczący usługi dla ludności lub rolnictwa w rodzajach rzemiosł i miejscowości wymienionych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej „tabelą” — przy zatrudnieniu pracowników najemnych nie przekraczającym stanu określonego w tabeli, przy czym:

- a) w zakresie rzemiosł: betoniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego, garncarstwo, bednarstwo, koszykarstwo, rzeźbiarstwo w drewnie, wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi, słomy itp., wyrabianie wycinanek i ozdób z papieru, kilimiarstwo, powroźnictwo, rymarstwo — może być również wykonywana wyłącznie produkcja,
- b) w zakresie rzemiosł: grawerstwo, mechanika maszyn biurowych, cholewkarstwo, witrażownictwo, organmistrzostwo oraz naprawa i strojenie wszelkich instrumentów muzycznych — usługi mogą być również wykonywane wyłącznie dla innych odbiorców niż ludność lub rolnictwo.

2. Kartę podatkową mogą również opłacać rzemieślnicy wykonujący rzemiosło na podstawie zezwolenia bez zatrudnienia pracowników najemnych w warunkach określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 września 1972 r. w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wy-

konywania rzemiosła (Dz. U. Nr 45, poz. 288) w rodzajach rzemiosł i miejscowości wymienionych w tabeli stanowiącej załącznik do tego rozporządzenia.

3. Rzemieślnika uważa się za świadczącego usługi dla ludności lub rolnictwa w rozumieniu ust. 1, jeżeli osiągnięty przez niego obrót z wykonywania tych usług wynosi co najmniej połowę ogólnego obrotu rocznego.

4. Za usługi dla ludności i rolnictwa uważa się usługi w rozumieniu uchwał nr 34 i 35 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1972 r. w sprawie rozwoju usług produkcyjnych dla rolnictwa oraz w sprawie rozwoju usług (Monitor Polski Nr 14, poz. 94 i 95).

5. Członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z rzemieślnikiem oraz uczniów w liczbie do trzech, zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników najemnych; na równi z uczniami traktuje się wyszkolonych przez rzemieślnika i zatrudnionych przez niego czeladników oraz przyjętych na praktykę absolwentów zasadniczych szkół zawodowych — przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej.

Łączna liczba zatrudnionych czeladników i absolwentów — traktowanych jako uczniów — nie może być większa niż dwóch przy wykonywaniu rzemiosła bez zatrudnienia pracownika najemnego i nie większa niż jeden przy zatrudnieniu jednego lub dwóch pracowników najemnych.

§ 4. 1. Rzemieślnicy, o których mowa w § 3, opłacają kartę podatkową, jeżeli:

- 1) posiadają uprawnienie do wykonywania rzemiosła, przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 2) przy wykonywaniu rzemiosła nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych przez siebie, jak i z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie wyłącza jednak prawa opłacania karty podatkowej korzystanie z usług zakładów:
 - a) cholewkarskich przy wykonywaniu szewstwa,
 - b) kołodziejskich przy wykonywaniu kowalstwa,
 - c) kowalskich przy wykonywaniu kołodziejstwa,
 - d) stolarskich przy wykonywaniu tapicerstwa i szklarstwa,
 - e) tapicerskich i szklarskich przy wykonywaniu stolarstwa,
 - f) blacharskich, brązowniczych, elektromechanicznych, galwanizatorskich, grawerskich, odlewniczych, spawalniczych, tokarstwa w metalu oraz tokarstwa w drewnie przy wykonywaniu usług, których rzemieślnik nie może wykonać we własnym zakresie,
 - g) innych zakładów w zakresie nie przekraczającym łącznie 5% rocznego obrotu osiągniętego przez rzemieślnika, zlecającego wykonanie tych usług,
- 3) sprzedają tylko wyroby własnej produkcji; zastrzeżenie to nie dotyczy wyrobów obcej produkcji, jeżeli stanowią one niezbędny dodatek do wykonanej usługi lub gotowego wyrobu własnej produkcji,
- 4) nie wykonują innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka rzemieślnika; nie wyłącza jednak prawa do opłacania karty podatkowej wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu działalności opodatkowanej kartą podatkową lub w formie ryczałtu umownego oraz wykonywanie przez rzemieślnika lub jego małżonka działalności opodatkowanej w innych formach zryczałtowanych, jeżeli przepisy dotyczące tych form opodatkowania na to zezwalają.

2. Przepisy ust. 1 i § 3 stosuje się również w wypadkach, gdy rzemiosło wykonywane jest przez wspólników, pod warunkiem, że wszyscy wspólnicy są wymienieni w uprawnieniu do wykonywania rzemiosła oraz że liczba wspólników nie przekracza dwóch, a przy wykonywaniu murarstwa i ciesielstwa — bez zatrudnienia pracownika najemnego — trzech wspólników.

§ 5. Rzemieślnicy opłacający kartę podatkową zwolnieni są od obowiązku uiszczania opłat związanych ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, określonych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 6. 1. Opłatę za kartę podatkową ustala się w kwotach rocznych na okres trzech lat.

2. Roczne kwoty opłaty za kartę podatkową określa tabela. W wypadkach, o których mowa w § 3 ust. 2, opłatę za kartę podatkową ustala się w wysokości opłaty skarbowej właściwej dla rodzaju i miejsca wykonywania rzemiosła bądź w sposób określony w ust. 7.

3. W razie zatrudnienia przez rzemieślnika pełnoletnich członków rodziny, nie licząc małżonka, podwyższa się opłatę za kartę podatkową na każdego członka rodziny za każdy miesiąc, w którym był zatrudniony:

- 1) o $\frac{1}{2}$ raty miesięcznej stawki określonej w tabeli literą „a”, jeżeli nie zatrudnia pracowników najemnych,
- 2) o $\frac{1}{3}$ raty miesięcznej stawki określonej w tabeli literą „b”, jeżeli zatrudnia jednego pracownika najemnego,
- 3) o $\frac{1}{4}$ raty miesięcznej stawki określonej w tabeli literą „c”, jeżeli zatrudnia dwóch pracowników najemnych.

4. Opłaty za kartę podatkową określone w tabeli obniżają się o 20% dla rzemieślników, którzy ukończyli do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia lub którzy są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, jeżeli nie zatrudniają pracowników najemnych i pełnoletnich członków rodziny, nie licząc małżonka.

5. Organ finansowy może przyznać obniżkę w wysokości do 50% opłaty za kartę podatkową:

- 1) dla rzemieślników, o których mowa w ust. 4, w razie zaistnienia okoliczności zasługujących na szczególne uwzględnienie,
- 2) w razie gdy rozmiar wykonywanego rzemiosła tak znacznie odbiega od rozmiaru przeciętnej działalności tego rodzaju, że opłata za kartę podatkową określona w tabeli byłaby dla rzemieślnika oczywiście za wysoka,
- 3) na wniosek rzemieślnika lub organu do spraw przemysłu i usług prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej w stosunku do rzemieślników, którzy wykonują ciesielstwo, dekarstwo, murarstwo i zduństwo i zatrudniają pracowników najemnych tylko okresowo.

6. Liczbę mieszkańców i rodzaj miejscowości określonych w tabeli przyjmuje się według stanu w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

7. Jeżeli rzemieślnik wykonuje różne rodzaje rzemiosł, dla których przewidziane są w tabeli różne wysokości opłaty za kartę podatkową, bądź jeżeli którekolwiek z tych rzemiosł jest objęte opłatą skarbową (§ 3 ust. 2), opłatę za kartę podatkową pobiera się w wysokości właściwej dla tego rodzaju rzemiosła, dla którego jest ustalona najwyższa opłata za kartę podatkową bądź opłata skarbową.

8. Za miejscowość, w której wykonywane jest rzemiosło, uważa się miejscowość wymienioną w uprawnieniu do wykonywania rzemiosła jako siedziba zakładu rzemieślniczego. Od rzemieślników wykonujących rodzaje rzemiosł,

które z istoty swej nie mogą być wykonywane w jednym stałym miejscu, np. dekarstwo, malarstwo, murarstwo, zduństwo, i w związku z tym dla ich wykonywania nie jest konieczne zorganizowanie zakładu rzemieślniczego, opłatę za kartę podatkową pobiera się w wysokości właściwej dla miejscowości, w której rzemieślnik ma miejsce zamieszkania, chyba że przeważającą część obrotu osiąga on ze świadczeń wykonywanych w miejscowości, dla której ustalona jest wyższa opłata za kartę podatkową; wówczas opłatę za kartę podatkową pobiera się w wysokości właściwej dla tej ostatniej miejscowości.

9. Jeżeli działalność objęta opodatkowaniem kartą podatkową wykonywana jest wspólnie, ustala się jeden łączny wymiar opłaty za kartę podatkową dla wszystkich wspólników. Wysokość opłaty za kartę podatkową ustala się w kwocie równej stawce przewidzianej dla rzemieślnika przy stanie zatrudnienia (wraz z rzemieślnikiem) odpowiadającym łącznej liczbie wspólników i pracowników najemnych.

§ 7. 1. Karta podatkowa przysługuje rzemieślnikowi, który złoży organowi finansowemu właściwemu według siedziby zakładu rzemieślniczego wniosek zawarty w deklaracji, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego pierwszy rok podatkowy okresu trzyletniego, na który ma być przyznana karta podatkowa. Rzemieślnik, który rozpoczął wykonywanie rzemiosła w ciągu roku podatkowego, obowiązany jest do złożenia wniosku przed rozpoczęciem tej działalności. Złożenie wniosku jest równoznaczne ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie objętym wnioskiem. Wniosek składa się raz na trzy lata. Jeżeli do końca każdego roku podatkowego, objętego prawem do opłacania karty podatkowej, rzemieślnik nie zgłosił całkowitego zaprzestania wykonywania rzemiosła, uważa się, że wykonuje on rzemiosło i że zgłosił obowiązek podatkowy na rok następny.

2. Przy składaniu wniosku rzemieślnik obowiązany jest okazać organowi finansowemu uprawnienie do wykonywania rzemiosła. Do wniosku stosuje się tryb przewidziany w przepisach o postępowaniu podatkowym dla deklaracji składanych w związku ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

3. Organ finansowy, bezzwłocznie po otrzymaniu wniosku, a w razie nasuwających się wątpliwości co do przysługującej rzemieślnikowi prawa opłacania karty podatkowej — w terminie nie przekraczającym jednego miesiąca — wydaje decyzję ustalającą opodatkowanie kartą podatkową, a gdy stwierdzi brak warunków do opłacania karty podatkowej, wydaje decyzję odmowną.

§ 8. Roczna opłata za kartę podatkową płatna jest bez wezwania organu finansowego w ratach miesięcznych w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Rozdział 3

Ryczałt umowny.

§ 9. 1. Zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu umownego, zwane dalej „ryczałtem”, mogą opłacać podatnicy wykonujący działalność w zakresie:

1) rzemiosł:

- a) betoniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego, kamieniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego, szklarstwo, brukarstwo, murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, malarstwo i tapeciarstwo, studniarstwo — przy zatrudnieniu najwyższej sześciu pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.000.000 zł,

- b) wydobywanie i przetwórstwo torfu, wydobywanie i przerób kamienia, wydobywanie piasku, pospółki i żwiru, wydobywanie oraz przerób gipsu, kamienia i kredy — przy zatrudnieniu najwyżej sześciu, a za zezwoleniem właściwego organu do spraw przemysłu nie więcej niż ośmiu pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.000.000 zł,
- c) prowadzenie pensjonatów — przy zachowaniu warunków określonych w pkt 5,
- d) wytwarzanie cegły palonej w ilości nie przekraczającej 1.800.000 sztuk cegły rocznie, a w razie wypału usługowego — w ilości nie przekraczającej 2.000.000 sztuk cegły rocznie, w tym nie więcej niż 1.800.000 sztuk produkcji własnej,
- e) pozostałych rzemiosł, w tym również betoniarstwa nagrobkowego i kamieniarstwa nagrobkowego — przy zatrudnieniu najwyżej czterech pracowników najemnych i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.000.000 zł,
- 2) wytwórczości ludowej i artystycznej,
- 3) handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodnictwami z wyjątkiem handlu żywcem, przy zatrudnieniu najwyżej jednego pracownika najemnego, a za zezwoleniem organu finansowego wydanym w porozumieniu z organem do spraw handlu — przy zatrudnieniu najwyżej dwóch pracowników najemnych, i obrocie rocznym nie przekraczającym 900.000 zł; do kwoty tej nie wlicza się obrotu ze sprzedaży ryb surowych, solonych i wędzonych, jeżeli ich sprzedaż jest odrębnie opodatkowana na zasadach i warunkach określonych w § 15,
- 4) transportu osobowego i towarowego, mechanicznego i konnego — przy używaniu jednego pojazdu,
- 5) gastronomii bez sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, przy zatrudnieniu najwyżej czterech pracowników najemnych, a w okresie sezonu — najwyżej po czterech pracowników najemnych na dwie zmiany, i obrocie rocznym nie przekraczającym 1.000.000 zł; nie pozbawia korzystania z ryczałtu zatrudnienie w zakładzie gastronomicznym w okresie sezonu w porze obiadowej pracowników najemnych z obu zmian, jednak równocześnie najwyżej sześciu osób,
- 6) hotelarstwa — przy zatrudnieniu najwyżej dwóch pracowników najemnych,
- 7) pozostałych usług, z wyjątkiem czynności wynikających z umowy agencyjnej lub umowy zlecenia doraźnego pośrednictwa, biur pisania podań, prowadzenia ksiąg oraz usług pogrzebowych — przy zatrudnieniu najwyżej jednego pracownika najemnego,
- 8) zajęć zarobkowych w zakresie służby zdrowia, jeżeli podatnik jest równocześnie zatrudniony, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w jednostkach gospodarki społecznej w pełnym wymiarze godzin lub jest zwolniony od obowiązku tego zatrudnienia.
2. Ryczałt nie przysługuje podatnikom wykonującym następujące rodzaje rzemiosł:
- 1) rzemiosła chemiczne z wyjątkiem wulkanizatorstwa,
 - 2) rzemiosła spożywcze z wyjątkiem młynarstwa (usługowego przemiału i przerobu zbóż), przemiału zbóż w wiatrakach i usługowego śrutowania zbóż, wyłaczania oleju oraz wytwarzania waty z cukru,
 - 3) wytwarzanie i przerabianie pasz oraz produktów utylizacji zwierzęcej,
 - 4) wytwarzanie płyt, sklejek, oklein i obłogów,
 - 5) wytwarzanie bindry,
 - 6) dziewiarstwo maszynowe,

- 7) krawiectwo konfekcyjne z wyjątkiem szycia odzieży dla dzieci w wieku przedszkolnym,
- 8) garbarstwo skór bez włosa,
- 9) wyprawa skór futerkowych,
- 10) kuśnierstwo konfekcyjne,
- 11) wyrób materiałów ściernych.

3. Warunek nieprzekroczenia granicy obrotu dotyczy nie tylko roku podatkowego, ale również i roku poprzedzającego rok podatkowy, przy czym za obrót osiągnięty w roku poprzedzającym rok podatkowy przyjmuje się kwotę obrotu obliczonego w stosunku rocznym. Jeżeli jednak zakład gastronomiczny lub pensjonat w roku poprzedzającym rok podatkowy był czynny przez okres krótszy niż 12 miesięcy, osiągnięcie w tym roku obrotu przekraczającego w stosunku rocznym 1.000.000 złotych nie pozbawia prawa do opłacania ryczałtu, jeżeli obrót faktyczny nie przekroczył tej kwoty. Zasadę powyższą stosuje się również przy ocenie prawa do ryczałtu zakładów rzemieślniczych, o których mowa w § 12 ust. 2 zdanie drugie.

4. Przy ocenie prawa do ryczałtu i ustalaniu jego wysokości nie wyłącza się z obrotu wartości materiałów i części zamiennych dodanych przez rzemieślnika przy wykonywaniu usług. Nie wyłącza korzystania z ryczałtu zarówno w roku podatkowym, jak i w roku następującym po roku podatkowym, przekroczenie granicy obrotu określonej w ust. 1 pkt 1, jeżeli zostało ono spowodowane działalnością wykonywaną na eksport, od której podatnik na podstawie szczególnych przepisów opłaca podatki obrotowy i dochodowy w formie odrębnego ryczałtu.

5. Członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a w zakładach rzemieślniczych również uczniów, zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę zarejestrowanej w Izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników najemnych; na równi z uczniami traktuje się wyszkolonych w zakładzie rzemieślniczym czeladników w liczbie do dwóch lub przyjętych na praktykę absolwentów zasadniczych szkół zawodowych w liczbie do dwóch — przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej.

§ 10. 1. Podatnicy, o których mowa w § 9, opłacają ryczałt, jeżeli:

- 1) posiadają uprawnienie do wykonywania zgłoszonej działalności przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 2) przy wykonywaniu rzemiosła zachowują warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 3) nie wykonują poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w § 9 ust. 1 innego rodzaju działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika; nie wyłącza jednak prawa opłacania ryczałtu wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu działalności podlegającej opodatkowaniu kartą podatkową lub ryczałtem umownym oraz wykonywanie przez podatnika lub jego małżonka działalności opodatkowanej w innych formach ryczałtowych, jeżeli przepisy dotyczące tych form opodatkowania na to zezwalają; jeżeli jednak działalność jest wykonywana przez kilka osób (ust. 2), wykonywanie przez małżonka innej działalności podlegającej opodatkowaniu ryczałtem umownym wyłącza prawo do opłacania ryczałtu.

2. Przepisy § 9 stosuje się również w wypadku, gdy działalność objęta ryczałtem, z wyjątkiem wymienionej w § 9 ust. 1 pkt 2, jest wykonywana przez współników, pod warunkiem, że wszyscy współnicy są wymienieni w doku-

mencie uprawniającym do wykonywania tej działalności oraz że łączna liczba wspólników oraz zatrudnionych pracowników najemnych nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności.

§ 11. 1. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są, zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym, corocznie zgłosić obowiązek podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

2. Podatnicy ubiegający się o opodatkowanie ryczałtem powinni przy zgłoszeniu obowiązku podatkowego złożyć wniosek o zaliczenie do ryczałtu. Podatnicy wymienieni w § 12 ust. 1 pkt 1 składają wniosek przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego na pierwszy rok podatkowy okresu trzyletniego, na który ma być przyznany ryczałt.

3. Podatnicy prowadzący wytwórnie cegły palonej powinni dołączyć do wniosku „kartę wyposażenia cegielni”, potwierdzoną przez właściwy cech, zawierającą dane dotyczące urządzeń i maszyn zainstalowanych w wytwórni (marka, typ i rok budowy, rodzaj napędu, przepustowość), powierzeni lub pojemności pieca i suszarni, miesiocy, w których będzie wypalana cegła, ilości cegły na jeden cykl wypału, okresów trwania jednego cyklu wypału, ilości cykli wypału przewidywanych w ciągu roku podatkowego oraz przewidywanej maksymalnej liczby zatrudnionych pracowników, a jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki — również liczby wspólników.

4. O przyznaniu bądź o odmowie przyznania ryczałtu oraz jego wysokości orzeka organ finansowy.

5. Przy orzekaniu bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla przyznania i wysokości ryczałtu bądź odmownego załatwienia wniosku podatnika o przyznanie ryczałtu. Dotyczy to również okoliczności, które mogą wpływać na obniżenie wyników działalności podatnika, jak np. jego podeszły wiek, inwalidztwo itp. Jeżeli chodzi o wytwórnie cegły palonej, bierze się pod uwagę zdolność produkcyjną wytwórni (urządzenie cegielni, zatrudnienie, ilości cykli wypału i ilości wypalanej cegły) oraz okres wypalania cegły wskazany przez podatnika we wniosku o ryczałt. Organ finansowy nie może odmówić przyznania ryczałtu, jeżeli podatnik spełnia warunki jego opłacania.

§ 12. 1. Ryczałt ustala się w kwotach rocznych:

- 1) na okres trzech lat — dla podatników wykonujących działalność, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 6 i 7, działalność w zakresie transportu osobowego mechanicznego i konnego oraz działalność w zakresie transportu towarowego konnego, z wyjątkiem podatników, których małżonek wykonuje we własnym imieniu działalność podlegającą opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu,
- 2) na okres jednego roku — dla podatników wykonujących pozostałe rodzaje działalności, o których mowa w § 9 ust. 1.

2. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu bierze się za podstawę całoroczny okres działalności gospodarczej bez uwzględnienia przerw w tej działalności. Jeżeli jednak ustalony ryczałt dotyczy takiego rzemiosła, które w praktyce z reguły nie jest wykonywane przez okres całego roku (np. murarstwo, wypał cegły), i podatnik we wniosku o przyznanie ryczałtu określi miesiące, w których nie będzie wykonywał świadczeń, przy ustalaniu wysokości ryczałtu na cały rok podatkowy bierze się za podstawę okres wykonywania działalności określony przez podatnika.

3. Jeżeli działalność objęta ryczałtem jest wykonywana przez wspólników (§ 10 ust. 2), ustala się łączny wymiar ryczałtu dla wszystkich wspólników (spółki), przy czym tę

część ryczałtu, która przypada z tytułu podatku dochodowego, ustala się przez zsumowanie kwot podatku dochodowego, uprzednio obliczonych odrębnie dla każdego ze wspólników od jego dochodu osiągniętego ze spółki. Tak ustalony podatek dochodowy, łącznie z podatkiem obrotowym obliczonym od obrotów z wspólnie prowadzonej działalności, stanowi łączną kwotę ryczałtu dla wspólników (spółki).

4. Jeżeli oboje małżonkowie wykonują odrębną działalność podlegającą opodatkowaniu ryczałtem umownym, dla każdego z małżonków ustala się ryczałt, stosując przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu stopę podatku dochodowego odpowiadającą sumie dochodów osiągniętych łącznie przez małżonków.

§ 13. 1. Organ finansowy wydaje podatnikowi decyzję o przyznaniu ryczałtu oraz o jego rocznej wysokości i rat miesięcznych bądź o odmowie przyznania ryczałtu w terminie do końca marca roku podatkowego lub pierwszego roku podatkowego okresu trzyletniego, na który przyznaje się ryczałt. W razie rozpoczęcia wykonywania przez podatnika działalności w ciągu roku po 1 marca, termin wydania decyzji wynosi jeden miesiąc po złożeniu wniosku o przyznanie ryczałtu.

2. W decyzji o wysokości ryczałtu ustalonego w sposób określony w § 12 ust. 2 zdanie drugie podaje się, które miesiące roku podatkowego zostały przyjęte przy ustalaniu ryczałtu jako te, w których podatnik będzie wykonywał rzemiosło. W decyzji o wysokości ryczałtu dla wytwórni palonej cegły organ finansowy podaje, które miesiące przyjęte zostały przy ustalaniu ryczałtu jako miesiące wypału cegły przez podatnika, oraz liczbę przyjętych w tym okresie cykli wypału.

§ 14. 1. Roczny ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły. Na wniosek podatnika uzasadniony sezonową działalnością (§ 12 ust. 2 zdanie drugie), złożony równocześnie z wnioskiem o ryczałt, organ finansowy zachowując ustaloną wysokość rocznego ryczałtu dostosowuje liczbę rat miesięcznych oraz ich płatność do liczby miesięcy okresu wskazanego przez podatnika, w którym będzie wykonywana działalność.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o przyznanie ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, na poczet ryczałtu, kwoty odpowiadające miesięcznej racie ryczałtu lub opłaty za kartę podatkową za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające średniej kwocie zaliczki miesięcznej za rok ubiegły. Podatnicy, o których mowa w § 22 ust. 2, obowiązani są wpłacać kwoty miesięcznych rat z tytułu opłaty za kartę podatkową. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy w formie innego ryczałtu niż ryczałt umowny lub karta podatkowa albo rozpoczęli wykonywanie działalności w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce, obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły.

3. Jeśli wpłacone kwoty, zgodnie z ust. 2, okażą się mniejsze od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy decyzji ustalającej ryczałt na bieżący rok podatkowy, powstają różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania decyzji.

§ 15. 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze sprzedaży ryb (surowych, solonych i wędzonych) pobiera się w formie odrębnego ryczałtu

na zasadach określonych dla podatników opłacających ryczałt umowny od przychodów z handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi (§ 9 ust. 1 pkt 3) — ze zmianami wynikającymi z ust. 2—7.

2. Ryczałt od przychodów ze sprzedaży ryb pobiera się bez względu na formę opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym pozostałej działalności w zakresie handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, prowadzonego w ramach tego samego przedsiębiorstwa. Jeżeli ta pozostała działalność jest opodatkowana na zasadach ogólnych, stan zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie nie ma wpływu na prawo opłacania odrębnego ryczałtu od przychodów ze sprzedaży ryb.

3. Wniosek o objęcie ryczałtem przychodów ze sprzedaży ryb należy złożyć przed pierwszym zakupem ryb dokonanym w roku podatkowym.

4. Podatnicy opłacający ryczałt na podstawie ust. 1 są obowiązani do prowadzenia księgi zakupu ryb sporządzonej we własnym zakresie według wzoru odrębnie ustalonego przez Ministerstwo Finansów; wzór tej księgi udostępnia podatnikowi organ finansowy. Zapisy w księdze zakupu ryb powinny być udokumentowane rachunkami odpowiadającymi warunkom określonym w art. 103 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60).

5. Ryczałt wynosi 3% od wartości zakupionych ryb. Podatnik obowiązany jest obliczać ryczałt na podstawie danych wynikających z księgi zakupu ryb i wpłacać go w ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, przedstawiając równocześnie organowi finansowemu księgę zakupu ryb celem potwierdzenia prawidłowości obliczenia i wpłaty ryczałtu.

6. Jeżeli podatnik opłacający ryczałt na podstawie ust. 1 osiąga również dochody z innych źródeł przychodów, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym nie bierze się pod uwagę dochodów osiągniętych ze sprzedaży ryb.

7. W razie niezłożenia wniosku o opodatkowanie przychodów ze sprzedaży ryb odrębnym ryczałtem, sprzedaż ryb podlega opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym, łącznie z pozostałą działalnością wykonywaną przez podatnika, na zasadach ogólnych lub w formie ryczałtu w zależności od tego, jak jest opodatkowana ta pozostała działalność.

Rozdział 4

Przepisy wspólne.

§ 16. 1. Na obszarze województw białostockiego, kieleckiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego zwiększenie stanu zatrudnienia pracowników najemnych przez rzemieślników świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa w rozumieniu § 3 ust. 3 o nie więcej niż dwie kobiety, jeżeli zostały one skierowane do pracy przez właściwy do spraw zatrudnienia organ prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) lub zostały przyjęte do pracy za uprzednią zgodą tego organu, a łączna liczba zatrudnionych w danym zakładzie pracowników najemnych nie przekroczy trzech osób — powoduje podwyższenie opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu od miesiąca, w którym nastąpił wzrost zatrudnienia: w ciągu pierwszych trzech lat o $\frac{1}{2}$, a w ciągu czwartego roku o $\frac{3}{4}$ różnicy pomiędzy kwotą, jaka odpowiednio według przepisów należałaby się przy uwzględnieniu większego stanu zatrudnienia (według tabeli lub w formie ryczałtu), a dotychczasową kwotą. Podatnicy opłacający kartę

podatkową nie tracą w tym czasie prawa do tej formy opodatkowania.

2. Przepisy ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie do rzemieślników opłacających opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła. Rzemieślnicy ci będą opłacali podatek obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej w wysokości odpowiadającej dotychczasowej opłacie skarbowej podwyższonej w ciągu pierwszych trzech lat od miesiąca, w którym nastąpił wzrost zatrudnienia, o $\frac{1}{2}$, a w ciągu czwartego roku o $\frac{3}{4}$ różnicy pomiędzy opłatą za kartę podatkową ustaloną w tabeli lub w formie ryczałtu przy danym zatrudnieniu a dotychczasową opłatą skarbową.

3. Prezydium powiatowych rad narodowych, prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw na pozostałym obszarze kraju mogą wprowadzić zasady opodatkowania określone w ust. 1 i 2.

4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli rzemieślnik uprzednio zwolnił pracownika (pracowników) i faktycznie w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie nastąpił w jego zakładzie wzrost stanu zatrudnienia.

§ 17. W razie niezłożenia wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1 i § 11 ust. 2, podatnik jest obowiązany opłacać podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych oraz prowadzić odpowiednie księgi, stosownie do przepisów o księgach podatkowych i handlowych.

§ 18. Jeżeli wniosek o przyznanie karty podatkowej lub ryczałtu nie zostanie uwzględniony, podatnik jest obowiązany do opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. W tym wypadku podatnicy, korzystający dotychczas ze zwolnienia od prowadzenia ksiąg na podstawie § 2 ust. 1, obowiązani są do założenia i prowadzenia właściwych ksiąg, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało im doręczone zawiadomienie o nieuwzględnieniu wniosku o przyznanie karty podatkowej lub ryczałtu.

§ 19. 1. Od decyzji odmawiającej przyznania karty podatkowej lub ryczałtu albo ustalającej opłatę za kartę podatkową lub ryczałt w kwocie wyższej od wnioskowanej przez podatnika przysługuje prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz — w zależności od rodzaju wykonywanej przez podatnika działalności — przy udziale przedstawiciela właściwego cechu albo zrzeszenia handlu i usług lub przedstawiciela Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia i w obecności podatnika. Jeżeli podatnik nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone w jego nieobecności.

3. Podatnikowi przysługuje w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 prawo zrzeczenia się karty podatkowej lub ryczałtu albo żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się w tym terminie lub niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, decyzja staje się ostateczna.

4. W razie zrzeczenia się prawa opłacania karty podatkowej lub ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg — z zastrzeżeniem § 2 ust. 2 powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się karty podatkowej lub ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 20. 1. W razie rozpoczęcia wykonywania działalności w ciągu roku podatkowego opłatę za kartę podatkową lub ryczałt za pierwszy rok działalności ustala się w wysokości sumy rat należnych za okres poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie działalności.

2. W razie zaprzestania w ciągu roku na stałe wykonywania działalności zgłoszonej w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu za okres do końca roku po zaprzestaniu wykonywania działalności. Jeżeli chodzi o wytwórnie cegły palonej, w razie zgłoszenia zaprzestania na stałe wypalania cegły w okresie, który był przyjęty przy ustalaniu ryczałtu, i w związku z tym niedokonania w roku podatkowym takiej ilości cykli wypału, jaka była przyjęta przy ustalaniu wysokości ryczałtu, nie pobiera się ryczałtu przypadającego na nie dokonane cykle wypału.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu działalności spowodowanej szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, remontem urządzeń, naprawą pojazdów mechanicznych, trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni — nie pobiera się opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu za pełny okres trwania przerwy w wysokości po $\frac{1}{30}$ miesięcznej raty za każdy dzień przerwy pod warunkiem zgłoszenia przerwy przez podatnika w terminie 7 dni po powstaniu okoliczności powodującej przerwę. Za przerwy spowodowane szczególnymi okolicznościami nie uważa się przy opłaceniu karty podatkowej przerw, które wiążą się ze specyfiką danej działalności i z regułą występują corocznie przy wykonywaniu niektórych rzemiosł, np. betoniarstwo, murarstwo. Nie uwzględnia się czasowych przerw w wykonywaniu działalności, które zostały uwzględnione przy ustalaniu ryczałtu umownego (§ 12 ust. 2).

4. Przepis ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie w razie rozpoczęcia lub zaprzestania na stałe wykonywania działalności (ust. 1 i 2) w ciągu miesiąca przy ustalaniu raty należnej za ten miesiąc.

§ 21. 1. Podatnicy opłacający kartę podatkową lub ryczałt obowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym przez siebie wniosku, a jeżeli małżonek prowadzi odrębną działalność opodatkowaną kartą podatkową lub ryczałtem na terenie właściwości innego organu finansowego niż podatnik — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka, a mianowicie:

- 1) o zmianach, które powodują utratę prawa do opłacania karty podatkowej lub ryczałtu,
- 2) o zmianach, które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu, tj. o zmianach w stanie zatrudnienia (również pełnoletnich członków rodziny), o zmianach miejsca wykonywania świadczeń, o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń,
- 3) jeżeli wykonują rzemiosło, które w praktyce z reguły nie jest wykonywane przez okres całego roku (np. murarstwo) i w związku z tym za podstawę do ustalenia ryczałtu przyjęto okres wykonywania działalności podany przez podatnika — o rozpoczęciu wykonywania działalności w okresie, który nie został objęty ryczałtem,

4) o zatrudnieniu czeladników traktowanych jako uczniów i absolwentów zasadniczych szkół zawodowych oraz o czasowym zatrudnieniu pracownika najemnego lub pełnoletniego członka rodziny zamiast nieobecnego stałego pracownika najemnego (ust. 2),

5) jeżeli prowadzą wytwórnię cegły palonej — o zmianach wyposażenia cegielni (np. maszyny, urządzenia, pojemność pieca), o przekroczeniu maksymalnej liczby zatrudnionych pracowników podanej w karcie wyposażenia cegielni, o rozpoczęciu wypalania cegły w miesiącach, w których według oświadczenia podatnika cegła nie miała być wypalana, o przekroczeniu ilości cykli wypału przyjętej przy ustalaniu wysokości ryczałtu oraz o czasowym unieruchomieniu wytwórni spowodowanym szczególnymi okolicznościami, np. awarią, remontem, dłuższą chorobą, trwającymi nieprzerwanie co najmniej przez okres odpowiadający jednemu cyklowi wypału.

2. Nie uważa się za zwiększenie stanu zatrudnienia czasowego zatrudnienia pracownika najemnego lub pełnoletniego członka rodziny zamiast nieobecnego stałego pracownika najemnego, jeżeli jego nieobecność jest uzasadniona szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, urlopem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, i trwa nieprzerwanie co najmniej 15 dni.

3. O zmianach określonych w ust. 1 podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni. W wypadku jednak, gdy zmiana dotyczy zatrudnienia dodatkowej osoby, oraz w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 4 obowiązek zawiadomienia powstaje najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia pracy przez daną osobę.

§ 22. 1. Podatnicy zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających kartę podatkową lub ryczałt i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania karty podatkowej lub ryczałtu (§ 21 ust. 1 pkt 1) z wyjątkiem przekroczenia granicy obrotu określonej w § 9 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 lub granicy produkcji cegły określonej w § 9 ust. 1 pkt 1 lit. d); wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, poczynając od miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie z grupy podatników opłacających kartę podatkową lub ryczałt,
- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
 - a) wprowadzenia w błąd organu finansowego przez podanie we wniosku (§ 7 ust. 1 i § 11 ust. 2) lub zawiadomieniu (§ 21 ust. 1) danych niezgodnych ze stanem faktycznym, powodujących nieuzasadnione przyznanie bądź ustalenie karty podatkowej lub ryczałtu w kwocie niższej od należnej,
 - b) niezawiadomienia organu finansowego o zmianach, o których mowa w § 21 ust. 1, powodujących utratę prawa do opłacania karty podatkowej lub ryczałtu albo podwyższenie opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu,
 - c) przekroczenia granicy obrotu określonej w § 9 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 lub granicy produkcji cegły określonej w § 9 ust. 1 pkt 1 lit. d),
 - d) nieprowadzenia lub nierzetelnego prowadzenia księgi zakupu ryb albo prowadzenia jej niezgodnie z przepisem § 15 ust. 4 przez podatników opłacających z tytułu sprzedaży ryb odrębny ryczałt,

e) osiągnięcia udowodnionego obrotu oczywiście niemożliwego do uzyskania w warunkach zatrudnienia podanych we wniosku o przyznanie karty podatkowej.

2. Do podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, za tę część roku, w której nie służy im prawo do karty podatkowej, może być zastosowane opodatkowanie w formie ryczałtu, jeżeli wykonują rzemiosło w warunkach uprawniających do opłacania ryczałtu i w terminie określonym w § 21 ust. 3 zgłoszą wnioski o zaliczenie do ryczałtu.

3. Do podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podlegających za część roku opodatkowaniu na zasadach ogólnych, za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za ten okres przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

4. W stosunku do małżonków, opłacających odrębnie karty podatkowe lub ryczałty umowne, wyłączenie z karty podatkowej lub ryczałtu jednego z małżonków i opodatkowanie go na zasadach ogólnych powoduje równocześnie wyłączenie z karty podatkowej lub ryczałtu drugiego małżonka. Wyłączenie nie następuje jednak w wypadku określonym w ust. 2, natomiast dokonuje się zmiany wysokości ryczałtu u małżonka (§ 12 ust. 4).

5. Organ finansowy orzeka o utracie prawa do opłacania karty podatkowej lub ryczałtu na podstawie materiału dowodowego. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e), wymagają potwierdzenia przez właściwy cech na podstawie opinii biegłego.

6. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone na poczet opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu zalicza się na opłatę związaną ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego oraz na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy.

7. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających kartę podatkową lub ryczałt w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, jeżeli powstanie obowiązek podatkowy na zasadach ogólnych, i w ust. 1 pkt 2 lit. c), jeżeli podatnik zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do opłacania ryczałtu — obowiązek uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego (w razie opłacania karty podatkowej) oraz założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata tych warunków, a w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e) — od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została doręczona decyzja o wyłączeniu.

8. Przy opodatkowaniu w formie karty podatkowej oraz jeżeli ryczałt został ustalony na okres trzyletni, wyłączenia dokonuje się poczynając od miesiąca (ust. 1 pkt 1) lub roku podatkowego (ust. 1 pkt 2), w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie. Wyłączenie z grupy osób opłacających kartę podatkową lub ryczałt w pierwszym lub drugim roku okresu trzyletniego, na który przyznano kartę podatkową lub ryczałt, nie stoi na przeszkodzie opłacaniu podatków w tej formie od następnego roku podatkowego, jeżeli podatnik odpowiada od tego roku warunkom określonym w rozporządzeniu i, złoży we właściwym terminie wnioski.

§ 23. 1. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 21 ust. 1 pkt 2, a ponadto w razie zmiany obowiązujących cen za usługi transportowe (§ 9 ust. 1 pkt 4), zmiana wysokości opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu następuje poczynając od miesiąca, w którym zaszły okoliczności uzasadniające zmianę, przy czym ratę za ten miesiąc

pobiera się w dotychczasowej wysokości, jeżeli zmiana nastąpiła po dniu 15 tego miesiąca, albo w nowej wysokości, jeżeli zmiana nastąpiła przed dniem 15 tego miesiąca.

2. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 21 ust. 1 pkt 3, za każdy miesiąc działalności nie objętej wymiarem rocznego ryczałtu wymierza się — niezależnie od ustalonej do uiszczenia w tym miesiącu raty ryczałtu — ryczałt w wysokości odpowiadającej kwocie wynikającej z podziału kwoty rocznego ryczałtu przez liczbę miesięcy objętych wymiarem tego ryczałtu.

3. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 21 ust. 1 pkt 5, zmiana ryczałtu następuje po zakończeniu roku podatkowego. Jeżeli w następstwie zmian należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza pobór miesięcznych rat ryczałtu o odpowiednią kwotę, a jeżeli należałoby podwyższyć wysokość ryczałtu, organ finansowy w drodze tymczasowej decyzji podwyższa ryczałt. Sposób obliczenia ryczałtu podany w § 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Po zakończeniu roku podatkowego organ finansowy wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

§ 24. 1. Od decyzji wyłączającej z grupy osób opłacających kartę podatkową lub ryczałt albo zmieniającej wysokość opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu podatnik może w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji złożyć odwołanie.

2. Odwołanie od decyzji wyłączającej z grupy osób opłacających kartę podatkową lub ryczałt podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym. Odwołanie od decyzji zmieniającej wysokość karty podatkowej lub ryczałtu podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w § 19.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 25. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 sierpnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe w zakresie służby zdrowia (Dz. U. z 1956 r. Nr 39, poz. 180 i z 1963 r. Nr 1, poz. 6),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 maja 1968 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących wytwórnię palonej cegły (Dz. U. z 1968 r. Nr 15, poz. 90 i z 1972 r. Nr 3, poz. 15),
- 3) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników (Dz. U. z 1969 r. Nr 19, poz. 144 i z 1971 r. Nr 17, poz. 170), z tym że pozostają w mocy, do czasu wygaśnięcia, ulgi podatkowe przyznane przed dniem 1 stycznia 1973 r. na podstawie § 1a tego rozporządzenia,
- 4) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykonujących niektóre przemysły lub usługi albo trudniących się handlem (Dz. U. z 1969 r. Nr 19, poz. 145 i z 1971 r. Nr 17, poz. 170), z tym że pozostają w mocy do czasu wygaśnięcia ulgi podatkowe przyznane przed dniem 1 stycznia 1973 r. na podstawie § 1a tego rozporządzenia.

2. Przepisy wymienione w ust. 1 pkt 3 i 4 stosuje się jednak do przypadków, gdy decyzja przyznająca kartę podatkową lub ryczałt umowny na trzy lata, wydana przed wejściem w życie rozporządzenia, obejmuje również okres po dniu 1 stycznia 1973 r. Podatnik może jednak do dnia 31 stycznia 1973 r. żądać, aby poczynając od roku podatkowego 1973 zastosowano do jego przychodów przepisy niniejszego rozporządzenia. W tym wypadku podatnik w tym samym terminie powinien złożyć wniosek przewidziany w § 7 lub 11.

§ 26. Terminy składania wniosków o zaliczenie do grupy podatników opłacających kartę podatkową lub ryczałt określone w § 7 ust. 1 i § 11 ust. 2, jeżeli przypadają na okres do dnia 31 grudnia 1972 r., przesuwają się do dnia 31 stycznia 1973 r.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r. i stosuje się do przychodów osiągniętych poczynając od roku podatkowego 1973.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1972 r. (poz. 378).

TABELA ROCZNYCH STAWEK OPŁATY ZA KARTĘ PODATKOWĄ (W ZŁOTYCH)

Objaśnienia:

Opłaty oznaczone lit. a dotyczą działalności wykonywanej bez zatrudnienia pracowników najemnych.

Opłaty oznaczone lit. b dotyczą działalności wykonywanej przy zatrudnieniu jednego pracownika najemnego.

Opłaty oznaczone lit. c dotyczą działalności wykonywanej przy zatrudnieniu dwóch pracowników najemnych.

Znak „—” oznacza, że przysługuje prawo opłacania opłaty skarbowej.

Lp.	Rodzaj wykonywanego rzemiosła	Na terenie gminy w miejscowości		W mieście o liczbie mieszkańców					
		w której nie odbywają się targi	w której odbywają się targi	do 5 000	ponad 5 000 do 15 000	ponad 15 000 do 25 000	ponad 25 000 do 75 000	ponad 75 000 do 200 000	ponad 200 000
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
I Rzemiosła metalowe									
1	Ślusarstwo usługowe	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 7 800	9 600	12 000	13 800	15 000	18 000	21 000	24 000
2	Blacharstwo	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 7 800	9 600	12 000	13 800	15 600	18 000	21 000	24 000
3	Grawerstwo	a 7 200	7 800	8 400	9 600	10 800	13 800	16 200	19 800
		b 10 800	12 000	13 200	15 000	16 200	21 000	24 300	30 000
4	Rusznikarstwo	a 3 600	3 900	4 200	4 800	6 000	7 200	9 600	12 000
		b 5 400	6 000	6 600	7 200	9 000	10 800	15 000	18 000
5	Kowalstwo	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 1 500	3 000	3 000	7 500	9 000	12 000	15 600	19 200
II Rzemiosła w zakresie budowy maszyn oraz urządzeń									
6	Kotlarstwo	a 1 800	2 400	2 400	3 000	7 200	9 600	10 800	12 000
		b 6 000	6 000	7 200	9 000	10 800	15 000	18 000	21 000
7	Mechanika maszyn	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 9 000	9 900	12 600	13 800	15 000	16 500	18 000	19 800
III Rzemiosła precyzyjne									
8	Mechanika precyzyjna	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 10 800	12 000	13 200	15 000	18 000	21 000	24 000	27 000
9	Mechanika maszyn biurowych	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 10 800	11 400	12 600	13 200	15 000	18 000	21 000	24 000
10	Optyka	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 7 800	9 000	10 800	13 800	15 600	18 000	21 000	24 000
11	Zegarmistrzostwo	a —	—	—	—	—	—	—	—
		b 5 400	6 000	6 600	7 200	8 400	9 900	11 400	13 500

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	IV Rzemiosła w zakresie środków transportu								
12	Mechanika pojazdowa	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	9 600	10 800	12 000	15 000	18 000	21 000	24 000
13	Blacharstwo pojazdowe	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	9 600	10 800	12 000	15 000	18 000	21 000	24 000
14	Lakiernictwo pojazdowe	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	9 600	10 800	12 000	15 000	18 000	21 000	24 000
15	Mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne drobne usługi nie związane z ich naprawą	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	5 400	6 000	6 600	7 200	9 000	10 800	13 800
	V Rzemiosła elektrotechniczne i elektroniczne								
16	Elektromechanika z wyjątkiem dźwigowej i chłodniczej	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	8 100	9 000	10 800	13 800	15 000	16 500	18 000
17	Elektromechanika dźwigowa	a	5 400	6 000	7 800	9 000	10 800	12 600	14 400
		b	8 100	9 000	12 000	13 500	16 200	18 900	21 600
18	Elektromechanika chłodnicza	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	7 200	7 800	10 800	15 000	16 500	18 000
19	Tele-i radiomechanika	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	7 800	9 000	10 800	13 800	14 400	16 200	18 000
	VI Rzemiosła chemiczne								
20	Wulkanizatorstwo	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	8 400	9 000	9 600	10 800	14 400	15 600	18 000
	VII Rzemiosła w zakresie materiałów budowlanych								
21	Betoniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego	a	—	—	—	5 400	6 600	9 000	10 800
		b	5 400	7 500	7 800	10 500	12 000	13 500	16 200
22	Garniarstwo	a	—	—	—	—	5 400	7 200	9 000
		b	4 800	4 800	6 000	6 900	8 100	10 800	13 500
23	Kamieniarstwo z wyjątkiem nagrobkowego	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	9 600	10 800	12 000	13 200	15 600	18 000	21 000
	VIII Rzemiosła szklarskie								
24	Szklarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 800	2 400	2 400	7 800	18 000	21 000	24 000
25	Witrażownictwo	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	7 200	7 200	7 200	7 200	9 000	10 800	13 500
	IX Rzemiosła drzewne								
26	Stolarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	14 400	14 400	15 600	16 800	19 200	21 000	24 000
27	Bednarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 800	2 400	2 400	3 900	5 400	7 200	9 000
28	Kolodziejstwo	a	—	—	—	—	3 600	4 800	5 400
		b	2 700	4 200	4 200	6 000	7 200	9 600	10 800
29	Koszykarstwo	a	—	—	—	—	—	4 200	5 400
		b	1 800	2 400	2 400	4 800	5 400	6 600	9 000
30	Pozłotnictwo	a	4 800	5 400	6 000	7 200	8 400	9 600	10 800
		b	7 200	8 100	9 000	10 800	12 600	15 000	18 000
31	Rzeźbiarstwo w drewnie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 800	5 400	6 000	7 200	9 000	10 800	12 000
32	Tapicerstwo	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	14 400	14 400	15 600	16 800	19 200	21 000	24 000

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
33	Wytwarzanie miotel, wyrobów z gałęzi, słomy	a b	— 1 800	— 2 400	— 3 000	— 3 600	— 4 800	2 700 5 400	3 000 6 000	3 600 7 200
X Rzemiosła papiernicze										
34	Wyrobienie wycinanek i ozdób z papieru	a b	— 3 600	— 4 500	— 4 800	— 5 400	— 6 300	— 8 100	— 9 000	— 10 800
XI Rzemiosła włókiennicze										
35	Greplarstwo	a b	1 800 3 000	2 100 3 600	2 400 4 500	3 000 5 400	4 200 7 200	6 600 9 900	9 000 13 500	9 000 13 500
36	Kilimiarstwo	a b	— 3 600	— 4 800	— 6 600	— 9 000	— 12 000	— 14 400	— 16 200	— 18 000
37	Dziewiarstwo na drutach i szydełkach	a b	— 1 200	— 1 500	— 1 800	— 2 400	— 3 000	— 4 200	— 5 400	— 6 000
38	Powroźnictwo	a b	— 1 800	— 2 400	— 2 400	— 4 800	— 7 200	— 10 800	— 15 000	— 19 200
39	Hafciarstwo	a b	— 3 600	— 4 800	— 5 400	— 7 500	— 8 700	— 10 800	— 12 000	— 13 200
40	Repasacja pończoch	a b	— 1 500	— 1 800	— 2 400	— 3 600	— 4 200	— 4 800	— 6 000	— 7 200
41	Dekatywowanie	a b	— 1 800	— 2 400	— 3 600	— 4 200	— 4 800	— 5 400	— 6 000	— 7 200
XII Rzemiosła odzieżowe										
42	Bielizniarstwo	a b	— 1 200	— 1 800	— 1 800	— 7 200	nie przysługuje karta podatkowa			
43	Gorseciarstwo	a b	— 1 200	— 1 800	— 1 800	— 5 100	— 10 800	— 12 000	— 15 600	— 18 000
44	Czapnictwo	a b	— 1 800	— 3 000	— 3 000	— 10 800	— 12 600	— 15 000	— 18 000	— 21 600
45	Kapelusznictwo męskie	a b	3 000 4 200	3 600 5 400	4 800 7 200	6 000 9 000	7 800 12 000	9 000 13 500	10 800 16 200	12 000 18 000
46	Modniarstwo	a b	— 6 000	— 7 200	— 9 000	— 12 000	— 15 600	— 16 200	— 19 200	— 22 800
47	Krawiectwo męskie miarowe	a b { kat. III kat. II kat. I kat. spec.)	— 1 800	— 3 000	— 3 000	— 5 100	— 10 500 12 000 13 500 16 500	— 12 000 13 500 16 500 19 500	— 13 800 15 600 18 000 22 500	— 15 000 17 400 19 500 25 500
48	Krawiectwo damskie ciężkie miarowe	a b { kat. III kat. II kat. I kat. spec.)	— 1 200	— 1 800	— 1 800	— 4 800	— 9 000 10 800 12 000 15 000	— 10 500 12 000 15 000 18 000	— 12 000 13 800 16 500 21 000	— 13 500 15 600 18 000 24 000
49	Krawiectwo damskie lekkie	a b { kat. III kat. II kat. I	— 1 200	— 1 800	— 1 800	— 4 800	— 7 500 9 000 10 800	— 8 400 10 500 12 000	— 9 600 12 000 13 800	— 10 800 13 500 15 600
50	Cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętkowanie, meżkowanie, plisowanie	a b	— 3 600	— 4 200	— 4 800	— 5 100	— 6 600	— 8 400	— 9 000	— 9 600
XIII Rzemiosła skórzane										
51	Odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych	a b	— 6 000	— 6 600	— 7 200	— 8 400	— 9 000	— 10 800	— 12 000	— 15 000
52	Odświeżanie i renowacja wyrobów futrzarskich	a b	— 6 000	— 6 600	— 7 200	— 8 400	— 9 000	— 10 800	— 12 000	— 15 000
53	Cholewkarstwo	a b	— 8 100	— 8 400	— 9 000	— 10 800	— 12 000	— 14 400	— 15 600	— 19 200

1	2		3	4	5	6	7	8	9	10
54	Szewstwo miarowe	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	9 000	10 800	12 000	14 400	15 600	18 000	19 200	21 000
55	Szewstwo naprawkowe	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 500	3 000	3 000	6 000	7 200	7 800	8 700	9 600
56	Szewstwo ortopedyczne	a	2 400	3 000	4 200	5 400	6 600	7 200	8 400	10 800
		b	9 000	10 800	12 000	14 400	15 600	18 000	19 200	21 000
57	Rymarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 500	5 700	6 600	8 700	10 800	12 000	15 600	18 000
XIV Różne rzemiosła przemysłowe										
58	Lutnictwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 600	7 200	7 800	9 600	10 800	12 000	14 400	15 000
59	Organmistrzostwo	a	—	—	—	—	—	12 000	14 400	15 000
		b	8 400	9 000	10 800	12 000	15 000	18 000	21 600	24 000
60	Wytwarzanie instrumentów dętych	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 600	7 200	7 800	9 600	10 800	12 000	14 400	15 000
61	Wytwarzanie instrumentów perkusyjnych	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 600	7 200	7 800	9 600	10 800	12 000	14 400	15 000
62	Wytwarzanie instrumentów harmoniowych i fortepianowych	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 600	7 200	7 800	9 600	10 800	12 000	14 400	15 000
63	Zabawkarstwo bez przetwórstwa tworzyw sztucznych	a	1 500	2 100	2 100	2 400	7 200	8 400	9 600	10 800
		b	7 200	7 800	8 400	9 600	10 800	12 600	14 400	16 200
64	Ortopedyka	a	5 400	6 000	6 600	7 200	8 400	9 600	10 800	12 000
		b	8 100	9 000	9 900	10 800	12 600	14 400	16 200	18 000
65	Parasolnictwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	10 800	12 000	15 000	18 000	21 000	24 000	25 200	27 000
66	Usługowe ręczne malowanie szyldów	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	7 200	9 000	12 000	13 200	15 000	18 000	21 000
XV Rzemiosła budowlane										
67	Murarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	6 600	9 000	10 800	12 000	15 000	16 800	18 000
		c	10 800	11 400	15 000	16 800	18 600	22 200	25 200	27 000
68	Ciesielstwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	6 600	7 500	8 400	10 800	12 000	14 400	15 600
		c	10 500	11 400	12 600	15 000	18 000	19 200	21 000	24 000
69	Dekarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	6 600	7 500	9 000	10 800	15 000	16 800	18 000
70	Posadzkarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	6 600	9 000	10 800	12 000	15 000	18 000	21 000
71	Malarstwo i tapczarstwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	7 200	8 100	9 300	11 400	15 000	18 000	21 000
72	Instalatorstwo sanitarne i ogrzewania	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	7 200	7 800	10 800	18 000	21 600	22 800	24 000
73	Instalatorstwo gazowe	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	7 200	7 800	10 800	14 400	16 200	18 000	21 000
74	Instalatorstwo elektryczne	a	—	—	—	—	7 200	9 000	10 800	12 600
		b	6 600	7 800	9 000	11 400	16 200	19 200	23 400	27 000
75	Zduństwo	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	5 400	6 600	8 400	9 000	12 000	13 200	14 400	16 800
76	Studniarstwo	a	—	—	—	—	10 800	12 000	13 200	15 000
		b	7 500	9 000	10 800	13 800	16 200	18 000	19 800	22 800
XVI Rzemiosła w zakresie obsługi rolnictwa										
77	Obsługa maszynowa produkcji rolnej i ogrodniczej	a	—	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 800	1 800	2 700	3 600	4 500	5 400	6 300	7 200

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	XVII Rzemiosła w zakresie gospodarki mieszkaniowej i komunalnej								
78	Pranie, prasowanie, przeszenie firanek	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 200	4 800	5 400	6 000	7 200	8 400	9 600
79	Maglowanie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 200	4 800	5 400	6 000	7 200	9 600	12 000
80	Chemiczne czyszczenie i farbowanie	a	3 600	3 600	4 500	4 800	5 100	6 000	7 200
		b	6 000	6 900	9 000	9 900	10 200	11 400	14 100
81	Pranie pierza i puchu	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 200	4 800	6 000	7 200	8 400	9 000	10 800
	XVIII Różne rzemiosła nieprzemysłowe								
82	Fryzjerstwo męskie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 200	2 400	2 400	5 700	6 000	7 800	10 200
83	Fryzjerstwo damskie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 200	2 400	2 400	8 400	9 600	12 000	15 000
84	Fotografowanie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	3 900	4 800	6 000	7 200	12 000	14 400	18 000
85	Kosmetyka	a	2 400	3 000	3 600	4 800	6 000	7 800	9 600
		b	4 200	5 400	6 600	9 000	10 800	12 600	16 200
86	Manicure, pedicure	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	3 000	3 600	4 800	5 400	6 000	7 200	8 400
87	Usługi porządkowe (czyszczenie budynków i okien, sprząatanie wnętrz)	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	6 300	7 200	8 100	9 000	9 900	10 800

379

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 listopada 1972 r.

w sprawie zniesienia Sądów Powiatowych w Wieruszowie i w Szprotawie.

Na podstawie art. 4 § 2 i art. 5 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55 i z 1969 r. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znosi się Sąd Powiatowy w Wieruszowie w województwie łódzkim oraz Sąd Powiatowy w Szprotawie w województwie zielonogórskim.

2. Obszar powiatu wieruszowskiego włącza się do okręgu Sądu Powiatowego w Wieluniu.

3. Obszar powiatu szprotawskiego włącza się do okręgu Sądu Powiatowego w Żaganiu.

§ 2. Tracą moc:

1) § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do

nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Szprotawie,

2) § 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 1954 r. w sprawie utworzenia Sądów Powiatowych w: Łapach, Mońkach, Zambrowie, Pucku, Staszowie, Szydłowcu, Zwoleniu, Świdwinie, Proszowicach, Opolu, Parczewie, Wieruszowie, Ostrzeszowie, Radymnie, Strzyżowie, Tychach, Wodzisławiu Śląskim, Goleńowie, Nowej Rudzie i Lubsku (Dz. U. Nr 56, poz. 281).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1972 r.

Minister Sprawiedliwości: W. Berutowicz

380

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 30 listopada 1972 r.

w sprawie określenia istotnych cech wytwórczości ludowej i artystycznej jako działalności nie wymagającej uprawnień do wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wytwórczością ludową i artystyczną w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wy-

konywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164), nie wymagającą posiadania uprawnień do wykonywania rzemiosła, jest działalność zarobkowa polegająca na osobistym wytwarzaniu, w sposób rękodzielniczy, przedmiotów o charakterze regionalnym, pamiątkarskim i artystycznym.